

OPINIA NR 107/2011 PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA Z DNIA 7.12.2011

w sprawie projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie wnoszenia pomników na terenie miasta Krakowa - druk nr 451.

Na podstawie § 30 ust. 4 pkt 4 Statutu Miasta Krakowa stanowiącego załącznik do uchwały Nr XLVIII/435/96 Rady Miasta Krakowa z dnia 24 kwietnia 1996 r. w sprawie Statutu Miasta Krakowa (tekst jednolity: Dz. Urz. Woj. Małopolskiego Nr 256 poz. 1804 z późn. zm.) postanawia się, co następuje:

Opiniuje się negatywnie projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie wnoszenia pomników na terenie miasta Krakowa wniesiony przez Grupę Radnych - druk nr 451.

UZASADNIENIE

Jakkolwiek idea regulująca zagadnienie wnoszenia pomników na terenie Miasta Krakowa jest słuszna i zasadna, to mając na uwadze poniższe uwagi projekt uchwały Rady Miasta Krakowa według druku nr 451 opiniuje się negatywnie.

W pierwszej kolejności należy przychylić się do opinii prawnej do przedmiotowego projektu uchwały. W szczególności kwestii dookreślenia kręgu podmiotów, które mogą złożyć wniosek i związaną z tym konieczność wprowadzenia innego zapisu odnośnie terminu wejścia w życie uchwały.

Jednocześnie należałoby doprecyzować komu przysługuje przymiot bycia wnioskodawcą np. stowarzyszeniom, fundacjom, mieszkańcom Gminy Miejskiej Kraków. W przypadku mieszkańców należałoby jednakże wskazać minimalną liczbę osób popierających inicjatywę wzniesienia pomnika, np. „nie mniej niż 3000 osób”, co uniemożliwiłoby składanie całkowicie nieprzemyślanych wniosków przez pojedyncze osoby, a tym samym zasypywanie nimi Rady Miasta Krakowa.

Należy doprecyzować których terenów dotyczy projekt uchwały, czyli zaznaczyć, że są to tereny stanowiące własność Skarbu Państwa lub Gminy Miejskiej Kraków.

W projekcie nie zostało ujęte iż Miejskiemu Konserwatorowi Zabytków, któremu – na mocy porozumienia pomiędzy Wojewodą Małopolskim a Gminą Miejską Kraków, zawartego 11 maja 2010 r., w sprawie powierzenia prowadzenia niektórych spraw z zakresu właściwości Małopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków – poza obszarem zespołu zabytkowego obejmującego historyczny zespół miasta Krakowa przysługują kompetencje do załatwiania przekazanych spraw. Na tak wstępnym etapie załatwiania sprawy konserwatorzy mogliby wydać wyłącznie wytyczne konserwatorskie, nie zgodę. Zgoda wydawana jest w formie pozwolenia konserwatorskiego (decyzji administracyjnej), które poprzedza pozwolenie na budowę.

Wydaje się, że koniecznym w trakcie rozpatrywania wniosku w sprawie wzniesienia pomnika na terenie miasta Krakowa winno być zasięgnięcie i pozyskanie przez Komisję właściwą ds. Kultury, Promocji i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa merytorycznej opinii Głównego Architekta Miasta Krakowa w zakresie lokalizacji i zamiaru wzniesienia pomnika.

Nieuprawniony jest zapis obligujący wyłącznie prezydenta do sporządzania wszystkich projektów uchwał w sprawie wnoszenia pomników i przedkładanie opinii Komisji ds. Promocji, Kultury i Ochrony Zabytków w sytuacji, gdy to ta komisja przygotowała wcześniej (w myśl zapisów projektu uchwały) projekt uchwały w sprawie zasadności wzniesienia danego pomnika.

Wybór lokalizacji danego pomnika powinien opierać się o jasno zarysowane kryteria, które będą ściśle związane i adekwatne do tematu, który ma upamiętniać pomnik, dlatego przeprowadzanie konsultacji społecznych w sprawie wyrażenia zgody na wzniesienie pomnika w danej lokalizacji bez zaprezentowania formy pomnika wraz z jego otoczeniem, co jest dalej przedmiotem konkursu urbanistyczno-architektonicznego lub konkursu o charakterze rzeźbiarskim, wydaje się mieć znaczenie konsultacji nad samą ideą pomnika. Zatem zasadne wydaje się być przeprowadzenie tych konsultacji społecznych przez wnioskodawcę przed złożeniem wniosku do Rady Miasta Krakowa.

Należy podkreślić, że każdorazowe przeprowadzenie konkursu urbanistyczno-architektonicznego lub konkursu o charakterze rzeźbiarskim wydaje się jak najbardziej zasadnym sposobem wyboru propozycji formy pomnika. Przyjąć jednak należy, że skład Sądu Konkursowego, który przygotowuje regulamin i warunki konkursu powinien być złożony w znaczącej liczbie lub w większości ze specjalistów z zakresu architektury i urbanistyki, sztuki, środowisk twórczych itp., co zapewni merytoryczne uzasadnienie wyboru formy pomnika. Zatem ustalenie składu Sądu Konkursowego w liczbie po 1/3 składu komisji zaproponowanej w projekcie uchwały nie gwarantuje osiągnięcia zamierzonego efektu. Należy również zauważyć, że nadmiernie rozbudowane gremium Sądu Konkursowego nie służy sprawnemu osiągnięciu efektu jego prac.

Należałoby również ujednoczyć używane w projekcie nazewnictwo „projekt uchwały w sprawie wzniesienia pomnika”, „uchwała o wzniesieniu pomnika w danej lokalizacji”, „uchwała w sprawie wyrażenia zgody na wzniesienie pomnika”.